

MILJØstyrelsen
Jura

2. januar 2006
7034-0236
LWJ/

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg

Om anlæggelse af annullationssøgsmål over for Kommissionens beslutning 2005/717/EF af 13. oktober 2005 (undtagelse af den bromerede flammehæmmer deca-BDE fra forbudet i RoHS-direktivet).

Baggrund

Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2002/95/EF om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (RoHS-direktivet) indeholder forbud mod anvendelse af en række stoffer, bl.a. den bromerede flammehæmmer deca-BDE, i elektrisk og elektronisk udstyr. Kommissionen har ved beslutning 2005/717/EF af 15. oktober 2005 undtaget brugen af deca-BDE i kunststof (plastic) fra forbuddet. Denne anvendelse udgør den væsentligste anvendelse af deca-BDE på verdensplan.

Kommissionen begrundede beslutningen med, at der ikke eksisterer alternativer til stoffet. Desuden anføres, at risikovurderingen af stoffet har vist, at der ikke er behov for foranstaltninger for at begrænse risikoen for forbrugerne.

Beslutningen blev udstedt af Kommissionen efter udvalgsproceduren i RoHS-direktivet. Kommissionen kan efter artikel 5 i direktivet indføre undtagelser fra forbudene, hvis der *enten* ikke er alternativer til anvendelse af de pågældende stoffer, *eller* der eksisterer alternativer, men disse er mere problematiske miljø- og sundhedsmæssigt. En række lande, herunder Danmark, stemte imod beslutningen, men der kunne ikke mønstres et tilstrækkeligt antal stemmer i Rådet til at forhindre, at Kommissionen kunne udstede beslutningen.

Danmark, Finland, Holland, Portugal og Sverige afgav følgende erklæring:

”Danmark, Finland, Nederlandene, Portugal og Sverige stemte imod Kommissionens forslag af følgende årsager:

Vi mener ikke, at artikel 5, stk. 1, litra b), i direktiv 2002/95/EF, som hævdede af Kommissionen, omhandler risikoovervejelser som undtagelsesgrund, og sådanne kan derfor heller ikke

anvendes som begrundelse for en ændring af bilaget til direktivet ved udvalgsprocedure. En sådan revision ville kræve et forslag til retsakt i henhold til traktatens artikel 251.

Der er endvidere, efter vor mening, for så vidt angår sagens substans, ingen dokumentation for manglende substitueringmulighed eller tekniske alternativer eller for sådanne tekniske alternativeres negative virkninger. Desuden er risikovurderingen af deca-BDE ikke endeligt vedtaget. Tværtimod er der stadig stor betænkelighed ved stoffets mulige belastning af miljø og menneskers sundhed. Den Videnskabelige Komité for Sundheds- og Miljørisici (VKSM) har den 18. marts 2005 vedtaget en udtalelse om risikovurderingen af deca-BDE. Heri anbefales yderligere risikosænkning på det kraftigste, og det understreges, at der er yderligere vidnesbyrd om nedbrydning af deca-BDE til potentielt farlige stoffer.”

Tyskland og Belgien undlod at stemme, og afgav en lignende erklæring.

Europa-Parlamentet havde forinden afgivet en erklæring om, at Kommissionen med beslutningen ville overskride sine beføjelser, og opfordret Rådet til at stemme imod Kommissionens forslag.

Europa-Parlamentet overvejer i øjeblikket at anlægge annullationssøgsmål mod Kommissionen.

Fristen for at anlægge annullationssøgsmål udløber d. 9. januar 2005.

Juridisk vurdering

Kommissionen henviser i sin beslutning til, at der ikke eksisterer substitutionsmuligheder. Dette er, hvis det er korrekt, tilstrækkeligt til, at Kommissionen kan anvende udvalgsproceduren til at ophæve forbudet som den har gjort. Imidlertid har Kommissionen ikke henvist til nogen form for underbygning af påstanden om, at der ikke foreligger substitutionsmuligheder.

Der foreligger offentligt tilgængelig information, der viser, at der eksisterer substitutionsmuligheder for mange, om ikke alle, de anvendelser, som er omfattet af beslutningen. De betragtninger, som Kommissionen anfører vedrørende risikovurderingen er dels faktisk ukorrekte, dels er de ikke ifølge RoHS-direktivet art. 5 tilstrækkeligt til, at Kommissionen kan anvende udvalgsproceduren.

Det kan derfor gøres gældende, at Kommissionen ikke har haft hjemmel til at anvende udvalgsproceduren til at udstede beslutningen.

Det kan ligeledes gøres gældende, at Kommissionens beslutning ikke er tilstrækkeligt begrundet, idet den ikke anfører noget om de forhold, som den bygger sin antagelse om manglende substitutionsmuligheder på.

Der kan således anføres gode juridiske argumenter for at anfægte gyldigheden af Kommissionens beslutning. Hvordan et annullationssøgsmål vil falde ud, vil imidlertid i høj grad afhænge af, hvor Domstolen reelt vil lægge bevisbyrden for, at betingelserne for at anvende udvalgsproceduren, er opfyldt: på Kommissionen eller på den part, der påstår annullation. Dette er et spørgsmål, der ikke er afklaret i retspraksis.

På baggrund af ovenstående har Regeringen besluttet at anlægge annullationssøgsmål mod Kommissionen vedrørende beslutning 2005/717/EF for så vidt angår Deca-BDE.